

Bijzonder kind

Mijn pad naar verlichting

Colofon

ISBN: 978 94 6365 250 6

1e druk 2020

© 2020, Irma Suijkerbuijk-van Gameren

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel
of rechtstreeks bij de uitgeverij:

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving binnenwerk: Evelien Veenstra

Zielsportret omslag: Karen Scheffers

Foto auteur: Laura Schepens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Bijzonder kind

Mijn pad naar verlichting

Irma Suijkerbuijk-van Gameren

In zielsmijmering verzonken ...

Terwijl ik aan Gene Zijde door de prachtige kleurrijke bloemenweide loop, op weg naar de voorbereidingen voor mijn terugkeer naar aarde, zie ik beelden terug van hoe ik, lang geleden, aan Gene Zijde kwam.

Tijdens mijn leven, waarin ik het leven schonk aan mijn dochter, ruilde ik mijn aardse leven in voor een ziel zonder fysieke jas.

De bloedingen tijdens de bevalling waren niet meer te stellen en mijn aardse bestaan hield op te bestaan.

Op het moment dat mijn dochter uit mijn lichaam geboren werd, brak mijn zielskoord en was ik niet langer verbonden met mijn lichaam.

Zo licht als een veertje zweefde ik boven mijn lichaam en ik nam waar hoe mijn moeder en twee andere vrouwen mij in paniek probeerden bij te brengen.

Mijn lichaam gaf geen teken van leven meer.

Snel werd mijn dochter door mijn moeder van mijn lichaam afgehaald en ze huilde zo hard ... Ze huilde enerzijds omdat ze haar op haar billen sloegen om ervoor te zorgen dat ze ging ademen, maar anderzijds omdat ze intuïtief wist dat ik, haar moeder, er fysiek niet meer was.

In shock probeerde ik terug te keren in mijn lichaam, maar er was geen toegang meer, mijn levenslijn was verbroken.

Allerlei bewegende kleuren nam ik waar, ze leken om mij heen te dansen.

De kleuren hadden wel een beetje mijn aandacht, maar er was maar één ding dat ik wilde en dat was teruggaan naar mijn dochter.

Alsof ik voortgeduwd werd, bewoog ik me ineens richting mijn dochter.

Een stem zei: 'Je kunt zonder de belemmering van je aardse lichaam voortbewegen, door de energie daar te brengen waar je naartoe wil.'

'Dan wil ik terug in mijn lichaam, waarom lukt dat niet?'

'Je ziel heeft gekozen om op dit moment te overlijden, je leeft verder in een andere werkelijkheid.'

'Maar mijn dochter dan? Nu heeft ze geen moeder, is het niet beter als ze ook overlijdt en bij mij komt?'

De stem antwoordde: 'Haar ziel heeft ervoor gekozen om zonder moeder op te groeien en daar haar lessen uit te leren. Je zult daar veel over gaan leren. Ga maar mee met je gids.'

Als een magneet werd ik naar een uit bewegend licht bestaande gedaante getrokken.

Met lichtwezens aan mijn zij, stuwde een grote kracht me omhoog.

Met het gevoel door vleugels gedragen te worden, bewogen we met grote snelheid door een transparante buis, bestaande uit sprankelende lichtstralen, waarbuiten ik prachtig fonkelende sterren aan me voorbij zag razen.

Aan het einde van de buis kwamen we in een ruimte waar voornamelijk verschillende tinten wit overheersten.

Voor ik het wist, lag ik op een bed, dat gedragen werd door de energie in de ruimte waarin ik me bevond.

Om mij heen waren vele zielen met vleugels en andere wezens van licht.

Met de taal van licht werd me verteld dat ik daar een poos mocht blijven om tot rust te komen en te herstellen van mijn aardse bestaan en de reis naar Gene Zijde.

In de ruimte klonk een klank die klonk als: 'Aurora!'

Ergens herkende ik de klank en nogmaals klonk het: 'Aurora!'

Een golf van herkenning ging door mij heen, het is mijn naam! Het is de naam van mijn ziel!

Op het moment dat ik het herkende, klonk het vol liefde en vreugde: 'Aurora, je bent thuis!'

Met mijn subtiele zintuigen nam ik een gedaante waar naast mijn bed.

Door middel van de taal van kleur werden allerlei kleuren uitgezonden tussen mijn ziel en de gedaante.

'Maria, ben jij het? Ben jij het echt?' vroeg ik verwachtingsvol. 'Ja, lieve Aurora, ik ben het echt!' antwoordde ze.

'Oh Maria, ja, ik ben thuis, ik ben thuis!'

Voor een ogenblik vermengden onze kleuren zich met elkaar en onze zielen smolten samen.

Opgeladen door deze samensmelting ging mijn zielslicht feller stralen en vulde de hele ruimte met licht.

'Aurora, er wordt op je gewacht', klinkt het naast me. 'Ga je mee?'

'Oh ja, ik ga met je mee, Maria, ik was even in een mijmering verzonken over hoe ik lang geleden mijn aardse leven inruilde voor het leven hier aan Gene Zijde.'

'Ja, dat weet ik nog goed', antwoordt Maria.

Stilzwijgend vervolgen we samen onze weg naar de sfeer waar de kinderen verblijven.

Na in verschillende niveaus hier in de sferen te hebben geleefd, is het werken met kinderzielen mijn passie geworden.

Met veel liefde vang ik ze op als het hun tijd is om de aarde te verlaten en terug te keren naar de lichtsferen.

Echter is de roep van mijn ziel om zelf weer naar aarde te gaan zo groot dat ik Maria gevraagd heb om mijn taken hier over te nemen.

De kinderen en Maria kennen elkaar al van de keren dat ze mijn taken overnam als ik in andere sferen verbleef om daar te onderwijzen.

Met dezelfde liefde en geborgenheid als de kinderen gewend zijn, zal Maria hen onder haar hoede nemen.

Vandaag breng ik het nieuws dat ik de keuze heb gemaakt om nog een leven op aarde te willen gaan leven.

Mensen die vergeten zijn waar ze oorspronkelijk vandaan zijn gekomen, hebben moeite het contact dat uit de bron gelegd wordt te horen en/of te voelen.

Ik kan een lichtbaken zijn en het zielspad van anderen helpen verlichten, als ik me met een fysiek lichaam tussen de mensen op aarde kan begeven.

Door mij te verbinden met de mensen en zelf mijn aardse lessen te leren, creëer ik een sterke connectie.

Ik zal mensen helpen herinneren wie ze werkelijk zijn en waar ze vandaan komen.

Draaiboek voor mijn aardse leven

Mijn aura kleurt zachtroze als ik de kindersfeer betreed.
De roze kleur straalt sereen en zendt onvoorwaardelijke
liefde uit.

In golven van kleuren en licht past mijn zijdezacht gewaad
zich aan mijn bewegingen aan.

Ik roep alle kinderen bij elkaar en breng het nieuws.

‘Lieve allemaal, luister eens.’

Het is muisstil. Iedereen luistert aandachtig.

Een energie van spanning is duidelijk voelbaar.

‘Ik zal binnenkort naar aarde vertrekken. Ik wil heel graag
nog een aardse leven ervaren.’

Een aantal kinderen roept geschokt: ‘Oh nee! Aurora, we
zullen je zo erg missen hier! Hoe moet dat zonder jou?’

‘Lieverds, we kunnen altijd contact hebben. Herinneren jul-
lie je nog de lessen over het contact met de aarde?’

‘Ja, dat weten we nog wel, maar nu jij gaat is dat toch anders.
Stel dat het niet lukt om contact te maken? Stel dat je ons
niet hoort? Of dat wij niet meer weten hoe het moet?’

‘Maken jullie je maar geen zorgen. Alles komt goed. Jullie
kunnen samen met Maria contact met mij maken. De ver-
binding met de bron zal nooit verloren gaan.’

‘Weten jullie nog wat ik verteld heb over het maken van een
draaiboek voordat een ziel afreist naar aarde? Ik kan wel wat
hulp gebruiken. Zullen we het met elkaar schrijven?’

‘We willen je graag helpen, Aurora!’ roepen ze in koor.
De kinderen verzamelen zich om mij heen.
Het helpen maken van mijn draaiboek is meteen een goede
aanvulling op de lessen die ze over de aarde leren.

Er komt heel wat bij kijken, ik kan niet zomaar vertrekken.
Om me te helpen met de voorbereidingen zijn mijn bege-
leidende gidsen naar de kindersfeer gekomen.

Een van mijn gidsen vertelt: ‘Aurora, je hoeft niet naar aar-
de, je bent al zo hoog ontwikkeld. Je hebt al zoveel ervaren
en geleerd in voorbije levens en hier aan Gene Zijde dat het
niet nodig is om meer aardse lessen te leren.’

‘Ik snap wat je bedoelt, echter is de roep in mij om liefde
te brengen op aarde en de sterke drang om mijn missie te
vervullen zo groot dat ik bij mijn besluit blijf om naar aarde
te gaan. Zullen we mijn levensboek gaan creëren?’

Als mijn gids mijn vastberadenheid ziet, kan hij niet anders
dan mij helpen een zo goed mogelijk levensplan te maken.

‘Het levensplan dient als richtingaanwijzer, een draaiboek
dat mij door mijn aardse leven heen leidt’, leg ik de kinde-
ren met de kracht van beelden uit.

‘Zoals jullie al geleerd hebben, werken we hier aan Gene
Zijde met hologrammen om iets vast te leggen. Een holo-
gram is een bewegend beeld gecreëerd door energie.’

Merlijn, een van mijn begeleidende gidsen, vraagt: ‘Welke
ervaringen wil je mee gaan maken? Wat wil je nog leren?
Wat wil je op aarde brengen?’

In een holografisch beeld noteert Merlijn datgene wat ik
aandraag:

- Met heldere gaven de diepte van de schepping zichtbaar maken;
- Een brug zijn tussen hemel en aarde;
- Een dienaar van de Schepper zijn;
- Mensen onderwijzen over Gene Zijde, natuurwezens, energieën en alles wat daarmee te maken heeft.

In overleg met mijn persoonlijke gidsen en een aantal kinderen worden de volgende zielsthema's die ik wil ervaren genoteerd:

- Ongewenst en onzichtbaar;
- Autoriteit;
- Onderdrukking;
- Afgescheiden;
- Afwijzing;
- Trauma's;
- Angst;
- Dominantie;
- Macht en kracht.

Taken die ik kies zijn:

- Liefde zijn;
- Allesomvattend zijn.

'Besef je wel dat dit de moeilijkste taken en thema's zijn die je kunt kiezen, Aurora?' vraagt Merlijn.

'Ja, maar ik weet dat ik het kan.'

Andere aanwezige gidsen knikken instemmend. 'We vinden je erg moedig! Wij zullen altijd aan je zijde zijn, je hoeft dit

niet alleen te doen. Misschien herinner je het nog van de vorige keren dat je een aards leven ging leven, dat je als je eenmaal op aarde bent je niet meer zo goed kan herinneren dat wij er te allen tijde zijn. Er komen sluiers van energie overheen, vergelijkbaar met aardse mist. Deze sluiers van vergetelheid zijn er juist om je te helpen je taken en thema's te doorleven, zoals jij dat in je plan zet, anders bestaat de kans dat je verlangen naar je thuis, hier in de bron, te groot wordt.

Elke keer als je thema's doorleeft en afrondt, zullen de sluiers transparanter worden en kun je makkelijker je verbinding met ons in je bewustzijn herinneren.

Op de momenten dat je het nodig hebt, kun je met de kracht van gedachten ons om hulp en raad vragen. Je zult zelf om hulp moeten vragen door je hulpvraag uit te zenden. We zullen nooit zomaar in mogen grijpen vanwege je vrije wil, tenzij je in levensgevaar bent en het nog niet je tijd is om terug te keren naar de bron.'

'Dank je wel voor je uitleg en het integreren in mijn ziel, zodat ik het op het voor mij juiste moment zal kunnen herinneren.'

'Dat zeg je goed, Aurora, op het moment dat het voor jou het beste is, zul je het kunnen herinneren. Vergeet alleen niet dat je op aarde te maken hebt met een brein dat je van allerlei andere dingen wijs probeert te maken. De herinnering aan wat we net bespraken, is dan een subtiele herinnering en zal overstemd kunnen raken door aardse beslommingen.'

'Maak je niet druk, ik weet waar ik aan begin', zend ik met een krachtige energie uit.

'Zullen we verdergaan? We hebben nog veel te doen.'

'Goed plan, Aurora.'

Door middel van verschillende initiaties, inwijdingen en rituelen, worden ervaringen, kennis en wijsheid uit vorige levens in mijn ziel meegegeven. De door mijn ziel eerder uitgekozen thema's worden hieraan toegevoegd.

Uitvoerig bespreken we, via telepathie en beelden, de kwaliteiten, heldere gaven en talenten die ik meeneem naar de aarde. Vooral ook over hoe ik ze het beste in kan zetten voor mezelf, de andere zielen in een fysieke jas en de aarde.

Hermes, een geleide gids, vraagt: 'Aurora, zullen we je kwaliteit om een brug tussen hemel en aarde te zijn, koppelen aan je talent om een boodschapper te zijn tussen verschillende frequenties en trillingen?'

'Je zult dat dan kunnen lezen, vertalen en overbrengen naar de ander', vult Merlijn aan.

'Dat voelt goed, de koppeling van kwaliteit en talent', antwoord ik, terwijl ik naar de kinderen kijk. Aandachtig nemen ze in zich op wat er allemaal nodig is voordat je naar aarde kunt vertrekken.

'Interessante lessen zijn dit voor jullie', zend ik liefdevol naar ze uit.

'Ik vind het fijn dat jullie hierbij aanwezig zijn en hetgeen er nu gebeurt voor mij is op mijn ziel gericht. Als jullie naar aarde zouden gaan, dan zal dat afgestemd zijn op de persoonlijke wensen van je ziel. Het is maar net wat je nog wil leren om later weer mee terug te nemen naar hier. Sommige thema's en taken kunnen overeenkomen, maar zullen dan uitgevoerd, geleerd en geleefd worden zoals jij dat wil. Iedere persoonlijkheid krijgt een unieke blauwdruk die de zielslessen ondersteunen en versterken.'

'Welke karaktertrekken zal ik toevoegen aan mijn persoonlijkheid?'

‘Lief!’ roept een aantal kinderen in koor.

‘Empathisch’, zegt Merlijn.

Hermes zendt uit: ‘Opvliegend en twijfelend.’

‘Koppig en eigenwijs!’ roept Maria plagend.

Een stem in de ruimte waar we ons bevinden, zegt: ‘Gevoelig!’

Ik herken de energie. Het is mijn hoofdgids, merk ik blij op.

We waren zo druk bezig dat hij ongemerkt bij ons is aangeschoven.

Mijn hoofdgids is een indrukwekkende Indiaan, een spirit van de hoogste orde.

Blij zenden we elkaar veel liefde. De uitgezonden kleuren spatten uiteen en een siddering van hoge energie vult de ruimte.

‘Zullen we de informatie uit je draaiboek gaan bekrachtigen?’

‘Ja, ik ben er klaar voor!’

‘De kernkwaliteiten moed, harmonie, uniekheid en inzicht voegen we er nog aan toe, deze gaan je helpen om je missie te volbrengen’, vult Merlijn aan.

Mijn hoofdgids komt naar me toe en zegt met klem, terwijl hij me omringt met zijn krachtige energie: ‘Nog één belangrijk detail, Aurora. Je zult op aarde de naam Irma dragen.

De trilling van de naam is met kleine lichttentakels gekoppeld aan je draaiboek en je zielsmissie.’

‘Waarom kan ik niet de naam Aurora blijven dragen, ook op aarde?’

‘De naam Aurora is verbonden aan je ziel. Deze naam zul je ook altijd blijven houden, deze draag je mee onder de aardse naam en elke keer als je weer terugkomt hier aan Gene

Zijde, is je naam Aurora. Aurora is de naam van je wezen, van je kern.

Je hebt een andere trilling nodig over je kern heen, zodat je de wensen in je draaiboek kunt leven.

Zonder deze andere trilling zou je alleen je ziel, je kern zijn en kun je de thema's zoals bijvoorbeeld macht en kracht niet leren, omdat je kern alleen maar liefde is en liefde kent geen macht, geen autoriteit en andere lagere trillingen.

Je zult de naam Aurora via andere wegen wel horen op aarde, om je ook op die manier te helpen herinneren wie je werkelijk bent.'

'Dank je wel voor je uitleg, ik vind Irma een hele mooie naam. Heeft het ook een betekenis?'

Achter mijn hoofdgid is ontstaat een groot beeldscherm. Hij stapt achteruit en met een sierlijke beweging wijst hij naar alle bewegende beelden in zwart-wit en kleur.

'Zie je dit allemaal?'

'Ja, ik kan alle beelden niet bijhouden, het gaat zo snel en alles loopt door elkaar heen. Wat heeft dit met de betekenis van mijn naam te maken?'

'De naam Irma betekent: allesomvattend.'

Op het moment dat hij het woord allesomvattend uitzendt, dooft het beeld en verdwijnt het scherm.

Ik voel hoe het door mijn aura heen waait, alsof het fluistert: 'Allesomvattend, allesomvattend.'

Na een ogenblik waarin de informatie integreert, komen de aanwezige gid s en, begeleiders en kinderen in een kring om mij heen staan.

Het ritueel om, door middel van een krachtige lichtconstructie, alle energetische informatie uit mijn draaiboek

te verankeren en te verbinden op knooppunten in het veld van mijn ziel begint.

Mijn aura waaiert, als een dans van kleur, licht en energieën, groot uit en komt weer dichterbij, waaiert weer groot uit en komt weer dichterbij. Dit gaat een poos zo door, tot het alles opgenomen en geïntegreerd heeft.

Verschillende stromingen van energie in alle kleuren stromen om me heen, van boven naar beneden en omgekeerd, en vullen mijn veld.

Zo uniek als een vingerafdruk op aarde krijgt mijn ziel een speciaal op mij afgestemd licht geïntegreerd.

Uit dit licht worden ragfijne draden gesponnen, als een spin die haar web weeft.

Deze draden van licht worden door middel van magnetische energiedeeltjes tussen mij en mijn oorsprong verbonden.

Als ik op aarde ben, zullen deze draden door middel van een subtiele trilling een seintje geven als het tijd is om informatie binnen te laten komen.

Dit geeft ondersteuning bij het herinneren en het leren van mijn levenslessen.

Op het moment dat het uitwaaiëren van mijn aura rustiger wordt, vertelt mijn hoofdgid: 'Als je op aarde bent, zul je, door middel van het krijgen van kippenvel, herinneren wat waarheid is voor jou. Je weet dan, zonder te weten hoe je het weet! De ervaring van kippenvel krijgen op aarde is verbonden aan de verankeringen en energetische knooppunten die zojuist gecreëerd zijn.'

Maria helpt bij het aanleggen van het energie- en krachtveld waardoor het verlangen naar het krijgen van een kind bij mijn ouders wordt aangewakkerd.

Vooraf is zorgvuldig gekeken bij welke ouders ik het beste zou kunnen incarneren.

Met meerdere zielen zijn er door de tijden heen afspraken gemaakt om een geboorte op aarde mogelijk te maken.

Mijn wens was om bij de zus van de door mij uitgekozen moeder te incarneren.

Aardse omstandigheden maken dat echter onmogelijk.

Door gebruik te maken van haar vrije wil en het zich niet herinneren dat ze nog een derde kind zou krijgen, heeft de zus van mijn moeder haar baarmoeder laten verwijderen.

Mijn incarnatie bij mijn ouders zorgt ervoor dat ze in de vorm van een tante toch dicht bij mij zal zijn.

Ik neem waar dat de door mij zorgvuldig uitgekozen ouders helemaal geen kinderen meer willen. Ze hebben het al zo zwaar met de eerste twee geborenen en een miskraam.

Maar ik zou mezelf niet zijn als ik niet toch zou doorzetten.

Ik weet het zeker! Deze ouders zijn de perfecte ouders om mijn lessen bij te leren.

Vanuit de bron naar aarde

Het is zover! Mijn reis naar aarde begint.
Onder begeleiding van mijn hoofdgids breng ik de trilling van mijn ziel op een lagere frequentie.
Dit is nodig omdat het fysieke lichaam een andere energetische trilling heeft dan de ziel.
Om ervoor te zorgen dat het lichaam en de ziel elkaar niet afstoten, worden de verschillende trillingen op elkaar afgestemd. Dit gebeurt op zo'n manier dat de hoge frequentie van de ziel in harmonie samen kan zijn met de lagere frequentie van het aardse voertuig, het menselijk lichaam.

Aan de halsketting die mijn hoofdgids draagt, is een rond amulet met een afbeelding van een adelaar bevestigd.
De adelaar is een dierspirit die elk leven bij mij en mijn hoofdgids is.
Het teken en de energie van de adelaar worden meegegeven als een zegening, zodat elke keer als ik een adelaar zie ik direct verbonden ben met de velden van mijn oorsprong.
De adelaar zal een gids zijn en me kracht geven wanneer ik dat nodig heb.

Terwijl ik, met de ogen van mijn ziel, naar de afbeelding op zijn amulet blijf kijken, raak ik in een soort vergetelheid.

Ik word kleiner en kleiner ...

Als een vonk laat ik me in het oneindige vallen.

In een duizelingwekkende vaart daal ik af, met als bestemming mijn moeder op aarde.

Ik val en val en val, steeds dieper, door allerlei sferen heen, steeds sneller, en dan ineens is er een verandering in energie, een sterke neerwaartse kracht trekt aan mij.

De zwaartekracht overvalt me.

Even moet ik bijkomen, om vervolgens langzaam verder af te kunnen dalen door de atmosfeer heen.

De energie voelt niet lekker, het is veel dichter en compacter dan ik gewend ben.

Het gaat allemaal zo traag en voelt zo zwaar.

Merlijn, een van mijn begeleidende gidsen, verschijnt.

Vriendelijke, liefdevolle blauwe ogen kijken me aan, zijn zilverwitte lange haren vallen als een sierlijke omlijsting om zijn gezicht.

Een snor pronkt op zijn bovenlip en een witte baard reikt van zijn kin tot zijn borst.

Zijn lichtblauwe gewaad wappert zachtjes om hem heen en zijn dierspirit, een uil, vergezelt hem.

Hij heeft de energie die ik me herinner, dat stelt me gerust.

Telepathisch legt hij mij uit welke kant ik op mag gaan.

Samen met Merlijn daal ik verder af tot in de aardse sfeer.

Merlijn wijst naar een vaag licht in de verte en vertelt telepathisch: 'Kijk, daar is je moeder.'

Ik neem het lichtschijnsel in me op en zie dat het een grauwe, grijsblauwe kleur heeft.

Een aarzeling overvalt me als ik de energie van mijn moeder ineens waarneem.

Haar energie trilt zo laag in vergelijking met mijn frequentie dat er een botsing van energie plaatsvindt in mijn energetisch lichaam.

Zal ik echt in mijn aardse lichaam gaan of toch maar luisteren naar mijn gidsen? Zij geven aan dat ik niet naar aarde hoef, ik mag in de bron blijven.

Kan ik nog terugreizen naar de bron?

Merlijn ziet mijn aarzeling en vertelt me dat ik eerst nog vlak bij haar aura, het energieveld om het menselijk lichaam heen, mag blijven.

Om de aura heen is er een energiebaan waarin zielen, gidsen en engelen kunnen verblijven en zo dicht bij de aarde kunnen zijn, om de ziel te kunnen ondersteunen.

De frequentie wordt afgestemd, zodat het geen vervelende invloed heeft.

Ik herinner me de lessen over de aarde waarbij ik heb geleerd dat je alleen in iemands aura mag komen als je toestemming hebt van de ziel van de ander.

Respect voor de vrije wil en de lessen van de ziel is hierbij erg belangrijk.

Alleen als iemand in levensgevaar is en het nog niet de tijd is om naar huis terug te keren, zullen de persoonlijke engelen en gidsen van liefde en licht ingrijpen en niet wachten op toestemming.

Het tijdelijk kunnen verblijven in de energiebaan om haar aura geeft mij de tijd om te wennen aan haar energie en die van de aarde, om te voelen wat ik werkelijk wil.

‘Merlijn, ik wil graag in de energiebaan om haar aura, kun je mij daarbij helpen?’

Met hulp van Merlijn stem ik mijn energie af op de lagere